

1. Már ke - resz - tem váll - ra vet - tem,
Min - de - nem vagy, ár - va let - tem,

Ér - ted min - dent el - ha - gyok.
Hon - ja - vesz - tett szív va - gyok.

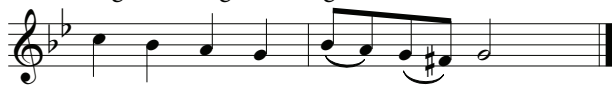
Vá - gyat, célt a múlt - nak ad - tam,

Nincs már ben - nem vak re - mény,

Még - is gaz - dag úr ma - rad - tam:

Is - ten és a menny e - nyém.

2. Ember bánthat és zavarhat: / Szíved áldott menedék;
Sorsom próbál és sanyargat: / Édes csenddel vár az ég.
Nincsen bűm, mely könnyet adjon, / Míg szerelmed van velem,
Nincs öröm, mely elragadjon, / Hogyha nem benned lelem.
3. Lelkem, teljes üdv a részed, / Hagyd a bűt s a gondot el;
Légy vidám, ha meg-megerzed: / Tenni kell még, s tűrni kell.
Gondold el: ki Lelke éltet, / Milyen Atya mosolya;
Meváltód meghalt teérted: / Mit bánkódnál, menny-fia?